

nuostatos, kuriose numatoma galimybė Sąjungos piliečiams gauti paramą studijoms, jei jie šioje valstybėje narėje dirba pagal darbo sutartį ar yra savarankiškai dirbantys asmenys — Sąjungos piliečio, dirbančio pagal darbo sutartį priimančioje valstybėje narėje, prašymo suteikti paramą atmetimas, kai jis atvyko į šią valstybę narę turėdamas pagrindinį studijų kurso baigimo tikslą

Rezoliucinė dalis

2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/38/EB dėl Sąjungos piliečių ir jų šeimos narių teisės laisvai judėti ir gyventi valstybių narių teritorijoje, iš dalies keičiančios Reglamentą (EEB) Nr. 1612/68 ir panaikinančios Direktyvas 64/221/EEB, 68/360/EEB, 72/194/EEB, 73/148/EEB, 75/34/EEB, 75/35/EEB, 90/364/EEB, 90/365/EEB ir 93/96/EE, 7 straipsnio 1 dalies c punktą ir 24 straipsnio 2 dalį reikia aiškinti taip, kad Sąjungos piliečiui, studijuojančiam priimančiojoje valstybėje narėje ir tuo pačiu metu ten realiai ir veiksmingai dirbančiam pagal darbo sutartį, dėl ko jam gali būti suteikiamas „darbuotojo“ statusas, kaip tai suprantama pagal SESV 45 straipsnį, negalima atsakyti suteikti paramą studijoms, teikiamą šios valstybės narės piliečiams. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas turi patikrinti faktus, būtinus siekiant įvertinti, ar ieškovo pagrindinėje byloje darbas pagal darbo sutartį pakankamas, kad jam būtų suteiktas toks statusas. Aplinkybė, kad suinteresuotasis asmuo atvyko į priimančiosios valstybės narės teritoriją turėdamas pagrindinį studijų kurso baigimo tikslą, nėra svarbi nustatant, ar jis turi „darbuotojo“ statusą, kaip tai suprantama pagal SESV 45 straipsnį, ir ar todėl jis turi teisę į šią paramą tokiomis pačiomis sąlygomis kaip ir priimančiosios valstybės narės pilietis pagal 1968 m. spalio 15 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 1612/68 dėl laisvo darbuotojų judėjimo Bendrijoje 7 straipsnio 2 dalį.

(¹) OL C 109, 2012 4 14.

2013 m. vasario 7 d. Teisingumo Teismo (antroji kolegija) sprendimas byloje (Najvyšší súd Slovenskej republiky (Slovakija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) Protimonopolný úrad Slovenskej republiky prieš Slovenská sporiteľňa, a.s.

(Byla C-68/12) (¹)

(Kartelio sąvoka — Tarp kelių bankų sudaryta sutartis — Tariamai neteisėtai nagrinėjamoje rinkoje veikianti įmonė konkurentė — Poveikis — Nebuvimas)

(2013/C 114/27)

Proceso kalba: slovakų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Protimonopolný úrad Slovenskej republiky

Atsakovė: Slovenská sporiteľňa, a.s.

Dalykas

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Najvyšší súd Slovenskej republiky — ESS 101 straipsnio 1 ir 3 dalių išaiškinimas — Kartelinio susitarimo sąvoka — Kelių bankų susitarimas, kuriuo siekiama nutraukti ir nesudaryti naujų sutarčių dėl einamųjų sąskaitų su konkuruojančia bendrove, įsteigta kitos valstybės narės teritorijoje — Aplinkybės, kad konkuruojanti bendrovė nagrinėjamoje rinkoje veikė neteisėtai, įtaka susitarimo pripažinimui neteisėtu

Rezoliucinė dalis

1. SESV 101 straipsnio 1 dalį reikia aiškinti taip, kad aplinkybė, jog įmonė, kuriai turėjo įtakos kartelis, kurio tikslas buvo riboti konkurenciją, sudarant kartelinį susitarimą nagrinėjamoje rinkoje veikė tariamai neteisėtai, neturi reikšmės klausimui, ar minėtu karteliu pažeidžiama ši nuostata.
2. SESV 101 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip, kad konsultuojant, jog buvo sudarytas konkurenciją ribojantis susitarimas, nebūtina įrodyti įmonės teisėto atstovo asmeninius veiksmus arba šio teisėto atstovo įgaliojimo forma išreikštą asmeninį pritarimą jos darbuotojo, dalyvavusio antikonkurenciniame susitikime, veiksmams.
3. SESV 101 straipsnio 3 dalį reikia aiškinti taip, kad ji gali būti taikoma SESV 101 straipsnio 1 dalimi draudžiamam susitarimui tik jei įmonė, kuri remiasi šia nuostata, įrodo, jog buvo įvykdytos keturios joje numatytos kumuliacinės sąlygos.

(¹) OL C 165, 2012 6 9.